

Wijziging van artikel 588 van het Wetboek van Strafvordering

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 25 april 1989

De leden van de **V.V.D.**-fractie hadden met teleurstelling kennis genomen van het antwoord van de minister op de door hen gedane praktische suggesties. Nadat de minister nog eens uitvoeriger een opsomming heeft gegeven van de vier wijzigingen in de laatste jaren, stelt hij vervolgens dat deze herhaalde herziening op zichzelf een argument is om thans niet tot een algehele herziening over te gaan. Deze leden merkten op dat zij met de woorden «algehele herziening» niet anders en meer hebben betoogd dan dat alle thans bekende knelpunten tezamen, zonder verdere studie of onderzoek door een commissie, alsnog in een wetsvoorstel worden veranderd en verbeterd. Deze leden betoogden dat het telkens regelen van slechts een deel van het onderwerp juist de noodzaak van een laatste, maar dan alle knelpunten omvattende wijziging onderstreept.

Dezelfde leden waren het niet met de bewindsman eens dat het knelpunt, dat met het thans voorliggende wetsvoorstel wordt opgelost, een der belangrijkste knelpunten bij de uitreiking vormt. Zij waren van mening dat de door hen gesignaleerde knelpunten bij personen met een onbekende of met wisselende woon- of verblijfplaats een veel grotere extra-arbeid een vertraging meebrengen.

Dat de minister de door Mr. R. de Waard voorgestelde oplossing van een (verplichte) domiciliekeuze niet een bruikbare oplossing acht, neemt niet weg dat de door hem duidelijk gesignaleerde praktijkmoeilijkheden bestaan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat juist bij zwervende personen veelal niet van een inschrijving in enig bevolkingsregister sprake is, zodat de toepassing van artikel 588 tweede lid onder b Sv. geen oplossing biedt. De minister voert tegen de suggestie van de hier aan het woord zijnde leden aan, dat de ambtenaren die bij enige controle iemand aantreffen, niet bevoegd zijn om deze persoon tevens te dagvaarden. Deze opmerking ziet eraan voorbij dat het uitreiken van een dagvaarding geschiedt namens de officier van Justitie en de mogelijkheid dat de bedoelde ambtenaren tot dat uitreiken worden aangewezen is zeer wel aanwezig (artikel 587 lid 2 Sv), zoals ook thans reeds geschiedt. Voorts voert de minister aan dat de zittingsdagen, waartegen moet worden gedagvaard, niet op een werkbare wijze zijn aan te geven. Deze opmerking ziet eraan voorbij dat de minister zelf – en met volle instemming van de

¹ Samenstelling:

Wagemakers (CDA) (Voorzitter), Glasz (CDA), Fleers (CDA), Mastik-Sonneveldt (PvdA), Mw. J. H. B. van der Meer (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Heijne Makkreel (VVD), Talsma (VVD), Glastra van Loon (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), Mw. Bolding (CPN) en Van der Jagt (GPV).

aan het woord zijnde leden – de mogelijkheid heeft geopend om bijvoorbeeld bij winkeldiefstallen en overtredingen van de artikelen 26 en 33a WVV door de verbaliserende ambtenaar gelijktijdig een dagvaarding in persoon te doen uitreiken, waarbij tevens gebruik gemaakt wordt van een computer om de gegevens over de mogelijke zittingsdagen te verkrijgen.

De opmerking tenslotte, dat de hier bedoelde vaak zwervende personen bij de behandeling van het hoger beroep toch weer verstek zullen laten gaan, snijdt geen hout, omdat dan een dagvaarding in persoon is uitgereikt, waardoor de uitspraak dan twee weken na de zitting in kracht van gewijsde gaat. De opmerking dat bij kleine B.V.'s vaak de bestuurder mede als verdacht wordt gedagvaard, is naar de mening van de aan het woord zijnde leden feitelijk niet juist. Wat hiervan echter ook zij, de problemen ten aanzien van de B.V. worden hiermee niet opgelost.

Vertrouwende, dat de regering bereid is op het vorenstaande vóór de openbare beraadslaging schriftelijk te antwoorden, acht de commissie die beraadslaging voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Wagemakers

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld